

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΚΟΥΜΑΣ: «Εμείς δεν ήμασταν καλά παιδιά να τρώμε το φαγητό μας και να ακούμε τον προπονητή μας»...

ΜΙΧΑΛΗΣ - ΘΑΛΗΣ ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ: «Ο ΣΠΑΚΕ... και η παρέα του»...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΕΤΑΧΤΗ: «Οι άνθρωποι του μπάσκετ χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο»

Η ιστορία της «χρυσής πεντάδας» του Πανελληνίου

Ο ΣΠΑΚΕ δημιουργεί την δική του Τράπεζα Αίματος

Αιμοληψία την Κυριακή 13 Ιουνίου στο ΟΑΚΑ!

Ο Σύλλογος Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδας διοργανώνει την Κυριακή 13 Ιουνίου Αιμοληψία στα βοηθητικά γήπεδα του κλειστού του ΟΑΚΑ από τις 9 το πρωί έως τις 3 μετά το μεσημέρι.

Είναι μια πρωτοβουλία του ΣΠΑΚΕ στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας Αιμοδοσίας και της επέτειου του Ευρωπαϊκού μπάσκετ του 1987, που συμπίπτουν την επόμενη ημέρα, 14/6.

Ο Σύλλογος μας με την πρωτοβουλία του προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο αλλά και στα μέλη του, στην δύσκολη περίοδο της πανδημίας. Οι ανάγκες για αίμα έχουν αυξηθεί και ο ΣΠΑΚΕ με την δημιουργία της δικής του Τράπεζας Αίματος θα μπορεί να προσφέρει υποστήριξη σε όσα μέλη του χρειαστούν βοήθεια, αλλά και γενικότερα στους συνανθρώπους μας.

Η αιμοληψία της Κυριακής 13 Ιουνίου θα γίνει με την συμμετοχή και την συνεργασία αθλητικών και κοινωνικής προσφοράς συλλόγων και οργανισμών.

Θα συμμετέχουν οι **Europa Donna** (για την ενημέρωση στη πρόληψη και θεραπεία του Καρκίνου του Μαστού), **Πανελλήνιος Σύνδεσμος Αμειβόμενων Καλαθοσφαιριστών, Σύνδεσμος Ελλήνων Προπονητών Καλαθοσφαίρισης,**

συνέχεια σε σελ. 5

Όλοι στην αιμοδοσία μας!

Φίλες και φίλοι

Πρώτα από όλα θέλω να ευχαριστήσω όσες και όσους μας δώσατε τα συγχαρητήρια και τις ευχές σας για το «παρθενικό» φύλλο των Νέων του ΣΠΑΚΕ. Η θερμή ανταπόκριση και τα καλά σας λόγια μας δίνουν την δύναμη να συνεχίσουμε την έκδοση που μας δίνει την δυνατότητα να βρούμε ένα νέο «διάυλο» επικοινωνίας με όλους εσάς τα μέλη του Συλλόγου μας στην δύσκολη περίοδο της πανδημίας.

Δύσκολη περίοδο που δεν μας επιτρέπει να διοργανώσουμε το Πρωτάθλημα, ούτε τις συναντήσεις μας. Όπως, όμως, είχαμε τονίσει και στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας μας, ο ΣΠΑΚΕ πρέπει να παραμείνει ενεργός και να προσφέρει στα μέλη του, στο ελληνικό μπάσκετ, τον αθλητισμό και την κοινωνία.

Σε αυτό το πλαίσιο διοργανώνουμε την Κυριακή 13 Ιουνίου την πρώτη Αιμοληψία μας στα βοηθητικά γήπεδα του κλειστού του ΟΑΚΑ. Με την δημιουργία της δικής του Τράπεζας Αίματος ο ΣΠΑΚΕ θα έχει την δυνατότητα να συνδράμει τα μέλη του που έχουν ανάγκη και να προσφέρει παράλληλα στην ελληνική κοινωνία.

Είμαι βέβαιος ότι όλοι μας, όλα τα μέλη του ΣΠΑΚΕ θα «αγκαλιάσουν» αυτή την πρωτοβουλία. Άλλωστε το Αίμα είναι Ζωή και η Ζωή είναι Αθλητισμός. Δίνουμε όλοι μας ραντεβού την Κυριακή 13 Ιουνίου στα βοηθητικά γήπεδα του ΟΑΚΑ και εύχομαι η εξέλιξη της πανδημίας να μας επιτρέψει να βρεθούμε και σύντομα στα παρκέ για να παίξουμε!

Μ. Κυρίτης, Πρόεδρος Δ.Σ.

Βασίλης Γκούμας:

«Εμείς δεν ήμασταν καλά παιδιά να τρώμε το φαγητό μας και να ακούμε τον προπονητή μας»...

Ο Βασίλης Γκούμας συνεχίζει να σκοράρει! Όχι στα παρκέ όπως έκανε σχεδόν τρεις δεκαετίες με αποτέλεσμα να είναι ο δεύτερος σκόρερ στην ιστορία του Πρωταθλήματος της Α' Εθνικής, αλλά στην συνέντευξη του στα «Νέα του ΣΠΑΚΕ». Ο «Αυτοκράτορας», όπως τον είχε «βαφτίσει» ο Φαίδων Κωνσταντουδάκης, με την «γεμάτη» καριέρα σε Ολυμπιακό Βόλου και Αντίς Αμπέμπα, Πανελλήνιο, ΑΕΚ, Ηλυσιακό και Εθνική ομάδα, κάνει εύστοχες επισημάνσεις για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του ελληνικού μπάσκετ, θυμάται κιουμοριστικές ιστορίες και τονίζει ότι: «Ο ΣΠΑΚΕ θυμίζει ότι υπήρχε ελληνικό μπάσκετ κάποτε και πως το άθλημα στην χώρα μας δεν ανακαλύφθηκε το 1987».

Τι σημαίνει για εσάς ότι αν και έχουν περάσει σχεδόν 33 χρόνια από την αποχώρησή σας από την ενεργό δράση παραμένετε ο δεύτερος σκόρερ σε επίπεδο Α' Εθνικής με 11.030 πόντους;

«Είναι τέτοιο η φύση του αθλήματος του μπάσκετ, που επιδιώκεις να σκοράρεις για να νικήσει η ομάδα σου. Επίσης, σε μια ομάδα υπάρχουν ρόλοι. Άλλη δουλειά κάνει ο πλέι μέικερ, άλλος ο ρόλος του σουτέρ. Εγώ ήμουν στην «πρώτη γραμμή» και έπαιρνα πολλές επιθέσεις».

Είναι και θέμα ταλέντου, όμως, έτσι δεν είναι;

«Το να είσαι καλός σκόρερ, είναι θέμα ικανότητας και προπόνησης».

Δηλαδή ο σκόρερ γίνεται, δεν γεννιέται;

«Η προπόνηση κάνει τους παίκτες. Χρειάζεται η ικανότητα και το ταλέντο και εγώ είχα ικανότητα στο σκορ. Είναι απαραίτητο, ωστόσο, η ικανότητα και το ταλέντο να αναπτυχθούν. Και αναπτύσσονται μέσω της προπόνησης».

Ποια νίκη, ποιά ανάμνηση έχει μείνει «χαραγμένη» στην μνήμη σας στις τρεις δεκαετίες της καριέρας σας;

«Κάθε νίκη ήταν μια ξεχωριστή στιγμή και πρόσφερε ικανοποίηση. Σίγουρα οι νίκες με τον Πανελλήνιο επί μεγάλων ευρωπαϊκών ομάδων όπως η Πέζαρο και η Γιουγκοπλάστικα ή επί των Ολυμπιακού, Παναθηναϊκού για το ελληνικό Πρωτάθλημα ήταν άθλοι. Ήταν επιτεύγματα και εκτόξευαν την ικανοποίηση στα... ουράνια. Τότε το Πρωτάθλημα γινόταν μόνο σε δύο γύρους, δεν υπήρχαν πλέι οφ. Συνεπώς με τον Ολυμπιακό ή τον Παναθηναϊκό παίζαμε δύο φορές τον χρόνο και όταν τους νικούσαμε μια φορά στα 5 χρόνια ήταν μεγάλη η ικανοποίηση».

Σας λείπει ένα Πρωτάθλημα από το σπουδαίο βιογραφικό που δημιουργήσατε στην καριέρα σας;

«Ποτέ δεν με ενοχλούσε και ούτε με ενοχλεί ότι δεν κατάκτησα ένα Πρωτάθλημα. Μου άρεσε το σπορ, μου άρεσε το παιχνίδι».

Ο Βασίλης Γκούμας σε αγώνα της Εθνικής με αντίπαλο την Ιταλία στο κλειστό γήπεδο της Γλυφάδας

«Ο ΣΠΑΚΕ έχει αθλητικό ρόλο, αλλά και κοινωνικό. Να βοηθάει όσους παλιούς παίκτες έχουν ανάγκη. Εύχομαι τα καλύτερα και να είναι πάντα στην πρώτη γραμμή»

Από ένα καλό παιχνίδι αντλούσα μέγιστη ικανοποίηση. Υπήρχαν ομάδες όπως οι Παναθηναϊκός, Ολυμπιακός, ΑΕΚ καλύτερες από τον Πανελλήνιο με πλούσιους προέδρους. Οι υπόλοιπες ομάδες τότε δεν κάναμε μεταγραφές. Οι ομάδες στελεκώνονταν με ότι παίκτες έβγαζαν οι ακαδημίες. Νιώθαμε ικανοποίηση, ωστόσο, ότι παίζαμε στα... ίσα χωρίς μεταγραφές τις μεγάλες ομάδες. Υπάρχουν παίκτες που έχουν πάρει Πρωτάθλημα και δεν έπαιζαν ποτέ. Εμείς δεν πήραμε Πρωτάθλημα αν και παίζαμε συνέχεια».

Κατακτήσατε, ωστόσο, το Κύπελλο Ελλάδας με την ΑΕΚ το 1981.

«Ποτέ δεν ήταν αυτοσκοπός είτε σε συλλογικό επίπεδο, είτε με την Εθνική η νίκη. Άλλωστε, δεν υπήρχε η απαραίτητη στήριξη και ειδικά στον Πανελλήνιο. Στριζόμασταν στις δικές μας δυνάμεις. Σε ότι έβγαζαν οι ακαδημίες μας, το παιδικό και το εφηβικό. Και αυτό δεν ίσχυε μόνο για τον Πανελλήνιο, αλλά και για το Σπόρτιγκ, τον Πανιώνιο και άλλες ομάδες. Δεν ήταν εύκολο να διεκδικήσουμε έναν τίτλο από τον Παναθηναϊκό ή τον Ολυμπιακό».

Για την σημερινή πραγματικότητα του ελληνικού μπάσκετ, ποιά είναι η άποψή σας;

«Εδώ και καιρό το ελληνικό μπάσκετ παίζεται με ξένους παίκτες... Ακόμη και σε «μικρές» ομάδες βλέπουμε 4 ξένους και έναν Έλληνα στην πεντάδα. Ένα τυπικό ματς ελληνικού

Πρωταθλήματος βασίζεται στους ξένους μπασκετμπολίστες. Γι' αυτό και παρατηρείται η πτώση στην Εθνική ομάδα. Έχουν περάσει 12 χρόνια από την τελευταία διάκριση μας. Παρότι ως μονάδες υπάρχουν καλοί Έλληνες παίκτες. Το ελληνικό μπάσκετ μαραζώνει. Πρέπει να ληφθεί η γενναία απόφαση για το Πρωτάθλημα περιορισμού των ξένων σε 3 και οι υπόλοιποι Έλληνες. Οι Έλληνες μπασκετμπολίστες χάνουν το κίνητρο τους με την σημερινή κατάσταση. Πρέπει να περιοριστούν οι ξένοι, για να κινητοποιηθεί η ελληνική νεολαία, να ασχοληθεί με το μπάσκετ. Χρειάζεται να γίνει ότι και στην Γιουγκοσλαβία, που παίζουν πολλοί Γιουγκοσλάβοι παίκτες και λίγοι ξένοι. Ακόμη είναι υποβαθμισμένα τα Πρωταθλήματα της Α2, της Β' και της Γ' Εθνικής. Η περιφέρεια που και εκείνη είχε αναπτυχθεί στο παρελθόν μαραζώνει. Το πρόβλημα του ελληνικού μπάσκετ δεν είναι μόνο οι ξένοι. Είναι και ότι λείπουν οι παράγοντες που παλιά μάζευαν τους παίκτες από τις αλάνες και τις γειτονιές. Οι παράγοντες που ήταν κοντά στα παιδιά και τα πρόσεχαν. Σήμερα για να παίζεις, ακόμη και εάν είσαι καλός, πρέπει να έχεις μάντζερ».

Τι πρέπει να γίνει;

«Το γουότερ πόλο έχει επιτυχίες γιατί στο Πρωτάθλημα παίζουν σχεδόν αποκλειστικά Έλληνες. Το μπάσκετ το κάναμε εθνικό άθλημα χωρίς τις κατάλληλες υποδομές στα σωματεία. Πρέπει να κάνουμε ένα Πρωτάθλημα για Έλληνες και ένα Πρωτάθλημα για ξένους... Βλέπουμε παιδιά που διακρίνονται με τις «μικρές» Εθνικές ομάδες στην συνέχεια να εξαφανίζονται. Όπως ο Βασίλης Χααραλαμπόπουλος και άλλοι. Θεωρώ ότι πρέπει να παρέμβει η Πολιτεία. Σκοπός της δεν είναι να κινητοποιείται, να αθλείται η νεολαία; Να παίζουν τα παιδιά. Γιατί το μπάσκετ είναι ένα παιχνίδι, για να γίνεσαι παιδί και όχι για να σχεδιάζουν οι προπονητές σε πινακάκια...»

Το μπάσκετ που παίζεται σήμερα πως σας φαίνεται;

«Είναι μονότονο. Ένα πικ εν ρολ και τίποτε άλλο. Χωρίς φαντασία και ποιός θα βάλει τα περισσότερα τρίποντα. Δεν μου αρέσει. Η δική μας χώρα κατάφερε να γίνει ευρωπαϊκή και παγκόσμια δύναμη. Επένδυσε πολλά στο μπάσκετ, δημιουργήθηκαν τόσα κλειστά γήπεδα, ανέσεις που δεν υπήρχαν στην δική μας εποχή. Πρέπει η Ομοσπονδία και τα σωματεία να αντιμετωπίσουν την σημερινή κατάσταση. Θέλουμε τα παιδιά στα egames; Στην Α1 δεν υπάρχει υπάρχει εκπρόσωπος του κέντρου της Αθήνας όπως ήταν ο Πανελλήνιος. Οι περιφερειακές ομάδες και αυτές αρχίζουν να λείπουν. Όταν μαζευόμαστε στον ΣΠΑΚΕ συγκινούμαστε και χαιρόμαστε γιατί παίζαμε στο ελληνικό μπάσκετ. Τότε έρχοταν ο κόσμος στα γήπεδα στις 10 το πρωί κουσταμαρισμένος και καθόταν στις τιμμεντένιες εξέδρες. Άλλο μπάσκετ τότε, άλλο τώρα. Τώρα δεν υπάρχουν χρήματα και οι ομάδες φέρνουν μέτριους ξένους παίκτες σε αντίθεση με ότι γινόταν στο παρελθόν. Χρειάζεται κάτι διαφορετικό σήμερα το ελληνικό μπάσκετ. Κάτι να αλλάξει. Εμείς θέλουμε να παίζεται ποιοτικό μπάσκετ στο Πρωτάθλημα. Κανένας Έλληνας παίκτης δεν αγωνίζεται σήμερα στο εξωτερικό. Και τον Γιάννη Αντετοκούνμπο οι Αμερικανοί τον έφτιαξαν».

Ο Πανελλήνιος θα επανέλθει στα «σαλόνια» του ελληνικού μπάσκετ;

«Ο Πανελλήνιος είναι κλειστός ένα χρόνο τώρα λόγω του lockdown. Θέλει χρόνια για να ανέβει. Ξεκίνησε από την μικρό-

τερη κατηγορία και ανεβαίνει σκαλί, σκαλί. Το παρήγορο είναι ότι υπάρχουν 2-3 άνθρωποι που ενισχύουν οικονομικά και βοηθούν τον σύλλογο. Ήταν μεγάλο πλήγμα για τον αθλητισμό η πώληση του ΟΠΑΠ. Γιατί ενίσχυε οικονομικά τα σωματεία. Σήμερα η ΓΓΑ είναι ανύπαρκτη».

Η προσδοκία, η ευχή σας για τον ΣΠΑΚΕ;

«Ο ΣΠΑΚΕ θυμίζει ότι υπήρχε ελληνικό μπάσκετ κάποτε και πως το μπάσκετ στην Ελλάδα δεν ανακαλύφθηκε το 1987. Υπήρχε μπάσκετ και πριν το '87 και με επιτυχίες μάλιστα. Ο ΣΠΑΚΕ έχει αθλητικό ρόλο, αλλά και κοινωνικό. Να βοηθάει όσους παλιούς παίκτες έχουν ανάγκη. Εύχομαι τα καλύτερα και να είναι πάντα στην πρώτη γραμμή».

Τι έχετε να θυμηθείτε από τα παλιά για τους αναγνώστες των «Νέων του ΣΠΑΚΕ»;

«Οι ιστορίες που έχουμε να θυμόμαστε είναι πολλές. Θυμάμαι κάναμε προετοιμασία με την Εθνική ομάδα και για τέσσερις ημέρες είχαμε «εξαφανιστεί» μαζί με τον Γιώργο Κολοκυθά. Τηλεφωνεί ο Ματθαίου στην μπτέρα του Κολοκυθά και εκείνη του απαντάει: «Τι να σας πω; Και εγώ τέσσερις ημέρες έχω να τους δω»... Στην Καζέρτα όταν παίζαμε με την Εθνική για το Πρωτάθλημα Ευρώπης, αποβλήθηκαν σε ένα ματς οκτώ παίκτες με πέντε φάουλ. Είχαν μείνει τρεις και ο Ανδρέας Χαϊκάλης. Ο προπονητής Φαίδων Ματθαίου δεν ήθελε να βάλει τον Χαϊκάλη γιατί είχαν τον ίδιο αριθμό συμμετοχών στην Εθνική και θα τον ξεπερνούσε! Στα τελευταία 30' αναγκάστηκε να τον βάλει λόγω των αποβολών και ο Χαϊκάλης είπε στον Ματθαίου: «Κύριε Φαίδωνα σας ξεπέρασα». «Δεν πιάνεται η συμμετοχή γιατί δεν έπιασες την μπάλα», του απάντησε ο Ματθαίου! Θα μπορούσα να γράψω βιβλίο με τις ιστορίες. Εμείς δεν ήμασταν καλά παιδιά, να τρώμε τον φαγητό μας, να ακούμε τον προπονητή μας και να κάνουμε ότι μας έλεγαν... Το πρώτο που κοιτάγαμε ήταν να διασκεδάσουμε και το καλαμπούρι. Και μετά τι παπούτσι μας δίνανε. Μπορεί να παίζαμε με μικρότερο νούμερο παπούτσι ή να το έχουμε φουσκώσει να βουλκανιζατέ! Βγήκαμε, όμως, δυνατοί από όλες τις αυτές τις καταστάσεις. Επίσης, στην δική μου εποχή υπήρχαν αυθεντικά ταλέντα. Τόσα που μπορούσαν να συγκροτήσουν τρεις Εθνικές ομάδες».

Σε διεκδίκηση ριμπάουντ από τον Γιώργο Καστρινάκη από τον τελικό του Κυπέλλου Ελλάδας Ολυμπιακός - ΑΕΚ (85-80) στις 16 Ιουλίου 1980 στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Την φάση παρακολουθούν από αριστερά οι Σταμέλος, Μελίνι, Ραφτόπουλος και με το νούμερο 7 ο Γιαννουζάκος

Κατερίνα Πεταχτή: «Οι άνθρωποι του μπάσκετ χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο»

Η **Κατερίνα Πεταχτή** έπαιξε μπάσκετ μέχρι τα 54 χρόνια της. Μεγάλωσε τρία παιδιά χωρίς να σταματήσει να αγωνίζεται. Αντιμέτωπη την μεγάλη κόρη της, Χριστίνα σε φιλικό αγώνα και είναι το ζωντανό παράδειγμα ότι εάν αγαπάς κάτι τίποτα δεν σε σταματά να ασχοληθείς μαζί του.

Η Κατερίνα Πεταχτή με το νούμερο 4 στον «Αυτοκράτορα» Σπόρτιγκ του 1990. Μαζί με τις, από αριστερά, Ρήγα, Κωνσταντινίδου, Κλιγκοπούλου, Καπογιάννη

Στην συνέντευξη της στα «Νέα του ΣΠΑΚΕ» δίνει το μήνυμα ότι οι παλιές αθλήτριες πρέπει να συνεχίσουν να συναντιούνται στα γήπεδα.

Μέχρι πότε έπαιζες μπάσκετ;

Μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019. Σταμάτησα σε ηλικία 54 ετών. Είχα σταματήσει πριν την εκδήλωση της πανδημίας με την τελευταία ομάδα μου να είναι ο ΑΟ Σταυρούπολης με προπονητή τον παλιό παίκτη του Ηρακλή, Μπάμπη Δρακουλίδη. Έπαιξα σε MENT, Σπόρτιγκ, Μέγα Αλέξανδρο, Άρη, SIEMENS, στην Α1 συνεχώς μέχρι τα 41 χρόνια μου, και τα τελευταία χρόνια σε Α2 και τοπικά, στην MENT ξανά, στον Ζέφυρο.

Τι σημαίνει για σένα το μπάσκετ;

Είναι όλη η ζωή μου. Ξεκίνησα από μικρή και βρήκα στο μπάσκετ την χαρά, τον τρόπο ζωής μου, απέκτησα παρέες και εμπειρίες.

Ενώ έπαιζες μπάσκετ μεγάλωνες με τον σύζυγο σου, Κωνσταντίνο Κατσαμούρη, τρία παιδιά, την Μαρία, την Χριστίνα και τον Κωνσταντίνο...

Είναι παράδειγμα η ιστορία μου ότι εάν θέλεις κάτι γίνεται. Μετά την προπόνηση ή τον αγώνα γυρνούσα στο σπίτι πιο ξεκούραστη και ευδιάθετη για να ασχοληθώ με τα παιδιά και τις υπόλοιπες δουλειές.

Και τα τρία παιδιά σου παίζουν μπάσκετ.

Η Μαρία είναι παίκτρια του ΠΑΣ Γιάννενα είναι σε μια κρίσιμη ηλικία, 23 ετών, που πρέπει να είχε χρόνο συμμετοχής. Η Χριστίνα σπουδάζει και παίζει μπάσκετ στο Μανχάταν, στην Νέα Υόρκη, και με αυτά που βλέπει να γίνονται στην Ελλάδα δεν θέλει να γυρίσει πίσω. Ο πιο μικρός, ο Γιώργος παίζει στο εφηβικό του ΠΑΟΚ και δεν μπορεί ούτε προπόνηση να κάνει...

Ποιά είναι η άποψη σου για το σήμερα του μπάσκετ γυναικών; Πάντα το μπάσκετ γυναικών ήταν σε δεύτερη μοίρα, κάτι που επιβεβαιώθηκε με την πανδημία. Δεν καταλάβα γιατί

συνεχιζόταν το ανδρικό και είχε διακοπεί το γυναικείο. Σίγουρα ήταν τονωτική «ένεση» για όσες και όσους ασχολούνται με το μπάσκετ γυναικών η πρόκριση της Εθνικής Γυναικών στο Ευρωμπάσκετ.

Τα κορίτσια που ουσιαστικά δημιουργήσατε την ιστορία του μπάσκετ γυναικών στην Ελλάδα, πρέπει να μένουν στον χώρο;

Για μένα είναι σημαντικό οι παλιές παίκτριες να μένουν στον χώρο. Μπορεί να μην μπορούν να παίξουν, αλλά με τις ιδέες, τις εμπειρίες και τις απόψεις τους έχουν δυνατότητα να βοηθήσουν τα νέα κορίτσια και συνολικά το μπάσκετ γυναικών. Καλό είναι να δημιουργήσουν ομάδες και να παίζουν, για να ξεδίνουν. Εμείς το κάναμε στην Θεσσαλονίκη. Σε κάθε περίπτωση, ωστόσο, μπορούμε να βρισκόμαστε, να βοηθάμε η μια την άλλη, να αναπτύσσουμε την αλληλεγγύη μας. Το μπάσκετ άλλωστε μας ενώνει. Μας «δένουν» οι ευχαρίστες, νεανικές αναμνήσεις μας. Με όποια συμπαίτρια και εάν μιλήσεις ξέρεις ότι εάν χρειαστείς κάτι θα τρέξει να στο προσφέρει, ακόμη και εάν έχετε να τα πείτε χρόνια. Με πήρε τις προάλλες η Μιμή Μαρσέλου με την οποία ήμασταν συμπαίτριες στην πρώτη Εθνική ομάδα και αμέσως θυμηθήκαμε ιστορίες από τα παλιά και ότι είμαστε γεννημένες την ίδια μέρα, μήνα και χρονολογία!

Ποιά είναι η άποψη σου για τον Σύλλογο Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης;

Οι άνθρωποι που αγαπούν το μπάσκετ πρέπει να συνεχίζουν εάν δεν μπορούν ή δεν θέλουν να παίξουν, να συναντιούνται στα γήπεδα. Οι άνθρωποι γενικά και ειδικά του μπάσκετ χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο. Στην Θεσσαλονίκη γίνεται πολύ καλή δουλειά με πρωτοβουλία του Πάρι Πετρά. Μου αρέσει που υπάρχει ο ΣΠΑΚΕ και οι άλλοι σύλλογοι βετεράνων. Μακάρι όταν τελειώσουμε με την πανδημία να οργανώσουμε και αγώνες. Μακάρι οι μικρότερες να πλαισιώσουν την προσπάθεια και να προσφέρουμε και φιλανθρωπικό έργο.

Ο ΣΠΑΚΕ συγχαίρει τον Παναγιώτη Γιαννάκη

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδος συγχαίρει θερμά τον Παναγιώτη Γιαννάκη για την είσοδο του στο Hall of Fame της FIBA.

Είναι μια διάκριση που επιβεβαιώνει την τεράστια αξία και προσφορά του αθλητή Παναγιώτη Γιαννάκη στο παγκόσμιο μπάσκετ. Αποτελεί, επίσης, επιβράβευση για το ήθος που επέδειξε ο «Δράκος» στην αθλητική διαδρομή του και ασφαλώς αντανακλά στο σύνολο της ελληνικής καλαθοσφαίρισης. Το άθλημα που αγαπάμε, το μπάσκετ είναι ο καλύτερος «πρεσβευτής» της πατρίδας μας διεθνώς.

Ο ΣΠΑΚΕ δημιουργεί την δική του Τράπεζα Αίματος συνέχεια από σελ. 1

Σύλλογος Ελλήνων Ολυμπιονικών, Ελληνική Ένωση Συμμετασχόντων σε Ολυμπιακούς Αγώνες, Πανελλήνιος Σύλλογος Φυσιοθεραπευτών και Πανελλήνιος Σύλλογος Ιδιοκτητών Γυμναστηρίων.

Ακόμη πολύτιμη είναι η συνεργασία του Ολυμπιακού Άθλητικού Κέντρου Αθηνών με την ευγενική παραχώρηση των αθλητικών χώρων του και του Αιμοληπτικού Συλλόγου Δημήτρης Βλων. Η αιμοληψία θα συνοδεύει με την διεξαγωγή αθλητικών εκδηλώσεων: Τουρνουά 3 on 3 και διαγωνισμού τρίποντων και βολών. Στις εκδηλώσεις θα πάρουν μέρος προσωπικότητες του αθλητισμού μας.

Συλλυπητήρια στις οικογένειες των Τσιγαρίδα, Ζαμπέλα

Η οικογένεια του ελληνικού μπάσκετ θρήνησε τις προηγούμενες εβδομάδες των απώλεια δύο πιονέρων του αθλήματος στην χώρα μας. Του Βαγγέλη Τσιγαρίδα και του Μανώλη Ζαμπέλα.

Ο Τσιγαρίδας «έφυγε» σε ηλικία 90 ετών. Αγωνίστηκε στην ΧΑΝΘ από το 1944 έως το '60, ενώ την περίοδο 1954-55 που υπηρετούσε την στρατιωτική θητεία του έπαιξε στην ΑΕΚ. Ασχολήθηκε με την προπονητική και καθοδήγησε τις ομάδες της Θεσσαλονίκης, ΧΑΝΘ, Ανατολία, Αρμενική, ΒΑΟ, Ηρακλής και Αετός. Υπηρέτησε ακόμη το μπάσκετ ως διατητής, γυμνασιάρχος και παράγοντας. Ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΟΚ έως τα τέλη της δεκαετίας του '90.

Ο Ζαμπέλας απεβίωσε σε ηλικία 91 ετών. Έπαιξε μπάσκετ αμέσως μετά την γερμανική κατοχή σε Τρίτωνα, Παναθηναϊκό και στην ΑΕΚ από το 1947 και μετά την επανασύσταση του τμήματος μπάσκετ της Ένωσης. Αγωνίστηκε στην ΑΕΚ έως το 1951 και ήταν ο πρώτος μεταπολεμικός σέντερ της.

Φίλες και φίλοι, μέλη του ΣΠΑΚΕ, ενισχύστε το έργο του Συλλόγου καταβάλλοντας τη συνδρομή σας αναφέροντας το επώνυμο και το όνομα σας:

Στον αριθμό λογαριασμού 48007886, εάν έχετε λογαριασμό στην Εθνική Τράπεζα.

Στον αριθμό IBAN 7301100990000009948007886, εάν έχετε λογαριασμό σε άλλη τράπεζα.

Ο ΣΠΑΚΕ... και η παρέα του...

Του Μιχάλη - Θαλή Πουλιαντζά | Ομότιμου Καθηγητή Κοινωνικής Ψυχολογίας Πανεπιστημίου Ρώμης

Ο ΣΠΑΚΕ είναι μια οργάνωση, μια ένωση παλαιμάχων του αθλητισμού. Μια ομάδα που αποτελεί όμως μια ολότητα.

Η ολότητα αυτή, η ομάδα, αποτελείται από παλαίμαχους του αθλήματος του μπάσκετ ή που έχουν προσφέρει – άλλος πολύ άλλος λιγότερο – στον αθλητισμό και έχουν μια πολύτιμη και πολύχρονη εμπειρία στον «μπασκετικό» χώρο, παρ' ότι έχουν αποσυρθεί από την κοινωνικότητα του αθλήματος.

Αυτό κάνει την ομάδα των παλαιμάχων να θεωρούνται πολύπειροι και αυθεντίες σε επιμέρους θέματα του μπάσκετ, ήτοι προπονητές, τεχνικοί διευθυντές, διαιτητές, στελέχη αθλητικά κ.τ.λ.

Ο ΣΠΑΚΕ, λοιπόν, είναι ο θεματοφύλακας της εξελικτικής πορείας της ομάδας που περιλαμβάνει – κατά τον ψυχολόγο MacKenzie – τις έξι κατηγορίες, μια σύνθεση προβλημάτων υπό την οπτική γωνία των σχέσεων μεταξύ των συμμετεχόντων.

Το εξελικτικό σύστημα της ομάδας – που την ευθύνει την έχει ο ΣΠΑΚΕ – περιλαμβάνει τις έξι φάσεις που αναφέρει ο MacKenzie:

- την δέσμευση - εμπλοκή
- την διαφοροποίηση
- την εξατομίκευση
- την αμοιβαιότητα
- τη λύση ή την «τελική φάση» της ομάδας.

Αυτές οι «τελικές φάσεις» περιλαμβάνουν την κοινωνικότητα, τον ρόλο της συγκρότησης, της σύνεσης ή της διαφωνίας, που καθορίζονται από «αόρατους» κανόνες του ΣΠΑΚΕ και την ούτως ειπείν, αθλητική μας πειθαρχία που, περιλαμβάνουν την αποδοχή των άλλων, την ανακάλυψη του εαυτού μας, τη μάθηση μέσα από τους άλλους και τελικά την αρμονική ψυχική διεργασία που διακρίνει τα όρια της ομάδας και τα διαπροσωπικά μας όρια. Εάν κάτι διακρίνει τους παλαίμαχους του ΣΠΑΚΕ είναι η ουσία, δηλαδή, το σύνολο των ουσιαστικών και συναισθηματικών γνωρισμάτων μιας σειράς συμπεριφορών και ευθύνης προς το νέο άτομο που έχει κλίση ή αγανά τον αθλητισμό.

Αυτή η μεσότητα – κατά τον Αριστοτέλη – είναι το ουσιώδες γνώρισμα που διακρίνει τους παλαίμαχους για τις κοινωνικο-ηθικές πράξεις τους και στο πλαίσιο μιας αυστηρής αθλητικής συμπεριφοράς και ευθύνης. Είναι χαρακτηριστικό, όταν κάποιος διηγείται – κατά τη σύγχρονη εποχή μας «αφηγείται» – ένα γεγονός – αγώνα – η ΠΡΟΣΟΧΗ των ακροατών στο «αφήγημα» – περιεχόμε-

νο... είναι εκστατική, το δε ΠΑΘΟΣ του «αφηγητή», πάλλεται η φωνή του από συγκίνηση και ενόραση... παρ' ότι έχουν περάσει κάποιες... δεκαετίες, καθιστούν το γεγονός, το αφήγημα, συναισθηματική και «λυρική» αναδρομή στον χρόνο και τον χώρο.

Στο ΣΠΑΚΕ υπάρχουν σπουδαίοι αθλητές ή μικροί αθλητές (ανήκω στην κατηγορία των «μικρών»), όπου δυστυχώς οι σπουδαίοι και οι καλοί δεν έχουν αξιοποιηθεί όμως μέσω της Ομάδος – ΣΠΑΚΕ- εμείς ξαναζούμε και νοσταλγούμε τους παλιούς καιρούς μέσα από αθλητικούς δεσμούς, οδεύουμε σ' ένα μακρινό ταξίδι στο παρελθόν διά του παρόντος.

Τα μέλη του ΣΠΑΚΕ συνδέονται μεταξύ τους με κοινό παραινόμενό το άθλημα. Αυτό ακριβώς συνδέει τα μέλη σ' ένα καλοχτισμένο σύνολο πανανθρώπινων αξιών. Πιστέψαμε στο ομαδικό παιχνίδι, γι' αυτό φτιάξαμε τον ΣΠΑΚΕ σαν Ομάδα, ένα σύνολο παλαιμάχων που συνεργάζονται κάτω από κοινή οργάνωση και καταμερισμό εργασίας – άλλος λίγο, άλλος πολύ – για την επιτυχία ενός σκοπού που λίγο – πολύ είναι ένα νοσταλγικό ταξίδι στο παρελθόν και ΜΙΑ υπενθύμιση... Υπήρξαμε και εμείς νέοι...

Αυτός είναι ο ΣΠΑΚΕ, αυτό υπηρετεί – όσο μπορεί – την ανημπόρια του παλαίμαχου, του φίλου, του συναθλητή, του συνανθρώπου και πάνω από όλα υπηρετεί την ομορφιά του αθλήματος, την Αρετή... την Καλοσύνη... και την Αλήθεια!

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΠΑΚΕ

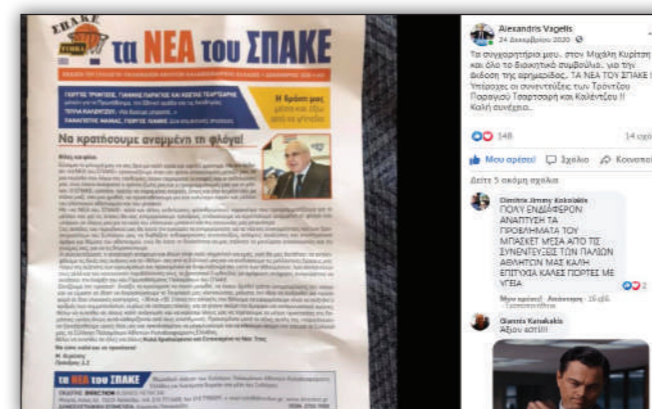
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ:** Μιχάλης Κυρίτσας
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ: Χρήστος Ζούπας, Μανώλης Λεκάκης
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Βασίλης Μπουγιούκος
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Δαμιανός Χατζηκόκκινος
ΤΑΜΙΑΣ: Βασίλειος Γκιούσμας
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΤΑΜΙΑΣ: Μανώλης Καλογερόπουλος
ΜΕΛΟΣ - ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Ιωάννης Πετρουνάκος
ΜΕΛΗ: Γιώργος Αγιασωτέλης, Χρήστος Γκολογιάννης, Δήμος Ντικούδης, Δημήτρης Παπανικολάου, Βαγγέλης Παπαλιός
ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ: Κωνσταντίνος Καραμανλής, Νικόλαος Μπαμπανικολός

Η οικογένεια του ΣΠΑΚΕ γίνεται πιο μεγάλη με την συμμετοχή των γυναικών!

Ο Σύλλογος Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδος δεν είναι... ανδρική υπόθεση! Θέλει και προσδοκά την όσο είναι δυνατόν μεγαλύτερη συμμετοχή γυναικών. Η παρουσία του γυναικείου φύλου σε Ολυμπιακούς Αγώνες ξεκινά το 1900 με ποσοστό συμμετοχής 1,7% στο γκόλφ και το τένις και 96 χρόνια αργότερα στους Αγώνες της Ατλάντα ανεβαίνει στο 35,1% καθιερώνοντας τις γυναικές στον υψηλού επιπέδου αθλητισμό. Στην Ελλάδα το γυναικείο μπάσκετ αρχίζει μετά το τέλος της γερμανικής κατοχής και του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και τα τελευταία χρόνια η Εθνική ομάδα έχει δημιουργήσει την δική της παράδοση επιτυχιών σε Παγκόσμια και Πανευρωπαϊκά Πρωταθλήματα. Ο Σύλλογος Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδας επιθυμεί να «αγκαλιάσει» όλες τις παλιές Ελληνίδες αθλήτριες. Να γίνει μια αθλητική «κυψέλη» στην οποία οι παλαίμαχες

μπασκετμπολίστριες θα μπορούν να βρουν ξανά την χαρά του παιχνιδιού αγωνιζόμενες σε εγχώριες και διεθνείς διοργανώσεις, αλλά όχι μόνο. Όσες παλαίμαχες παίκτριες δεν θέλουν να συμμετάσχουν στο αγωνιστικό μέρος θα έχουν την ευκαιρία μέσα από τις εκδηλώσεις και τις δράσεις μας να νιώσουν ξανά την «ζεστασιά» της αθλητικής οικογένειας, να συμμετάσχουν σε φιλανθρωπίες και να ενημερωθούν για θέματα υγείας και ευεξίας και άλλης φύσης θέματα που αφορούν την γυναίκα, την επιστροφή στην άσκηση και στον αθλητισμό με προγράμματα ειδικής θεραπευτικής άσκησης, συμβουλευτικής και αποκατάστασης. *Οι παλιές αθλήτριες που επιθυμούν να γίνουν μέλη της οικογένειας του ΣΠΑΚΕ μπορούν να επικοινωνούν με τα γραφεία του Συλλόγου στον αριθμό 2106837076 ή με την κυρία Μιμή Μαρσέλλου στον αριθμό 6944831219.*

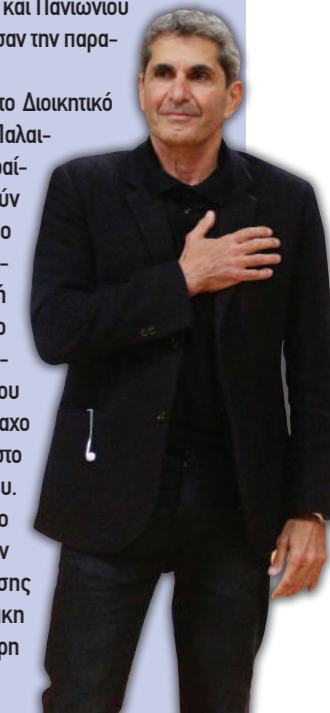
Ευχαριστούμε για την υποδοχή!

Η υποδοχή της πρώτης έκδοσης των «Νέων του ΣΠΑΚΕ» από τις παλαίμαχες αθλήτριες και αθλητές ήταν πολύ θερμή! Ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια και ιδιαίτερα τους Χρήστο Ζούπα, Βαγγέλη Αλεξανδρή. Ο κ. Ζούπας μας έστειλε το εξής μήνυμα: «Αγαπητοί φίλοι, θα ήθελα να εκφράσω τα συγχαρητήρια μου σε όλους όσους συνέβαλαν στην πολύ ωραία έκδοση του πρώτου τεύχους « Τα ΝΕΑ του ΣΠΑΚΕ» Καλή Χρονιά και Καλή συνέχεια! Δρ. Χρ. Ζούπας». Ο «Τίγρης» έγραψε στην σελίδα του στο Facebook: «Τα συγχαρητήρια μου.. στον Μιχάλη Κυρίτση και όλο το διοικητικό συμβούλιο.. για την έκδοση της εφημερίδας.. ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΠΑΚΕ!! Υπέροχες οι συνεντεύξεις των Τρόντζου Παραγιού Τσαρσαρή και Καλέντζου!! Καλή συνέχεια».. Κάτω από την ανάρτηση του Βαγγέλη Αλεξανδρή τα συγχαρητήρια τους έδωσαν, επίσης, οι Δημήτρης Κοκκολάκης, Σωτήρης Σακελλαρίου, Γιάννης Κανακάκης, Γιάννης Κόντης, Ανδρέας Κουτσούρης και ο Άλμπερτ Μάλαχ από τις ΗΠΑ.

Περαστικά στον Τάκη Κορωναίο

Ο Τάκης Κορωναίος κατά την διάρκεια ατομικής προπόνησης είχε λυποθυμικό επεισόδιο και όπως διαπιστώθηκε όταν διακομίστηκε στο νοσοκομείο υπέστη εγκεφαλικό. Ευτυχώς διέφυγε τον κίνδυνο και βρίσκεται στην διαδικασία της ανάρρωσης. Ο σπουδαίος παλαίμαχος διεθνής μπασκετμπολίστας των Παναθηναϊκού, ΠΑΟΚ και Πανωνίου και ο Σύλλογος μας εξέδωσαν την παρακάτω ανακοίνωση: «Ο Τάκης Κορωναίος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδας ευχαριστούν θερμά τον ιατρό κ. Νίκο Πτώχη, Επεμβατικό Νευρορακτινολόγο, Επιμελητή Α' στο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Γεώργιος Γεννηματάς» για τις υπηρεσίες του προς τον σπουδαίο παλαίμαχο διεθνή μπασκετμπολίστα στο διάστημα της νοσηλείας του. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδας εύχεται στον Τάκη Κορωναίο καλή και γρήγορη ανάρρωση».

Ομάδες που έγραψαν ιστορία

«Χρυσή πεντάδα»: Η πρώτη ελληνική ομάδα που εντυπωσίασε την Ευρώπη!

Ο Πανελλήνιος της δεκαετίας του '50 ήταν πρώτη ελληνική ομάδα στην ιστορία που εντυπωσίασε την Ευρώπη. Η φήμη της «χρυσής πεντάδας» ξεπέρασε τα σύνορα. Ο Πανελλήνιος καταξιώθηκε στην Ευρώπη έστω και εάν ατυχώς για το ελληνικό μπάσκετ δεν πρόλαβε την θέσπιση του Κυπέλλου Πρωταθλητριών Ευρώπης.

Η «χρυσή πεντάδα» κατέκτησε την πρώτη θέση σε δύο τουρνουά στα οποία συμμετείχαν οι καλύτερες ομάδες της Γηραιάς Ηπείρου. Στο τουρνουά των Βρυξελλών τον Δεκέμβριο του 1954 και του Σαν Ρέμο του '55.

Οι αγώνες του Πανελληνίου την Κυριακή το πρωί ήταν κοσμικό γεγονός για την Αθήνα της δεκαετίας του '50 που πάλευε να βγει από την φτώχεια. Η τότε ανώτατη πολιτειακή ηγεσία, ο βασιλιάς Παύλος και η βασίλισσα Φρειδερίκη είχαν επισκεφθεί τον Πανελλήνιο για να παρακολουθήσουν αγώνες της «χρυσής πεντάδας».

Η οδός Μαυρομματαίων (στην συμβολή με την Ευελπίδων που βρίσκεται στο Πανελλήνιο) ήταν το επίκεντρο της Αθήνας εκείνη την εποχή.

Η «χρυσή πεντάδα»... γεννήθηκε το 1949 και την αποτελούσαν οι Αριστείδης Ρουμπάνης, Θέμης Χολέβας και Παναγιώτης Μανιάς που έχουν «φύγει» από την ζωή και οι Μίμης Στεφανίδης, Ντίνο Παπαδήμας. Προπονητής ήταν ο παγκοσμίου φήμης καθηγητής θεολογίας Νίκος Νησιώτης.

«Ήμασταν τυχεροί, που είχαμε προπονητή, έναν πνευματικό άνθρωπο παγκόσμιας εμβέλειας», είχε δηλώσει ο Μανιάς.

Το μπάσκετ που έπαιζε ο Πανελλήνιος ήταν μπροστά από την εποχή του. Βασιζόταν στον αιφνιδιασμό, καθώς όλοι οι παίκτες είχαν ξεκινήσει την ενασχόληση τους με τον αθλητισμό από τον στίβο. Ο Ρουμπάνης έπαιρνε τα ριμπάουντ και αμέσως η μπάλα έφευγε μπροστά, στους Μανιά, Στεφανίδη που ξεκύνονταν στον αιφνιδιασμό. Όπως θυμάται ο Στεφανίδης: «Όταν στην δεκαετία του '70 στην Ευρώπη άρχισε να κυριαρχεί η «αυτοκρατορία» της Γιουγκοσλαβίας, ο δημοσιογράφος Νίκος Ρατσιάτος ρώτησε τους παράγοντες της Ομοσπονδίας των «πλάβι» ποιο ήταν το

Η «χρυσή πεντάδα» του Πανελληνίου με τον προπονητή της, Νίκο Νησιώτη. Διακρίνονται στη μεσαία σειρά από αριστερά οι Χολέβας, Παπαδήμας και στην μπροστινή οι Μανιάς, Ρουμπάνης και Στεφανίδης

πρότυπο τους στην δημιουργία της σχολής μπάσκετ τους και εκείνοι απάντησαν ο Πανελλήνιος της δεκαετίας του '50».

«Θα είχαμε κατακτήσει και άλλες ευρωπαϊκές διακρίσεις, αν δεν μας απαγορευόταν από την Πολιτεία τα ταξίδια στις ανατολικές χώρες, όπου διοργανώνονταν και άλλα διεθνή τουρνουά, λόγω της πολιτικής έντασης της περιόδου», επισημαίνει ο Στεφανίδης. Χαρακτηριστική στιγμή, του «μεγαλείου» της «χρυσής πεντάδας» είναι ότι κατέκτησε το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα της σεζόν 1954-55 με μικρότερης διαφοράς επικράτηση τους 15 πόντους. Ο Πανελλήνιος κατέκτησε ακόμη άλλα δύο Πανελλήνια Πρωταθλήματα, τις σεζόν 1952-53 και 1956-57.

Ο Πανελλήνιος λειτουργούσε εντελώς ερασιτεχνικά και γρήγορα ο ένας μετά τον άλλο, οι παίκτες της «χρυσής πεντάδας», τον εγκατέλειψαν, άλλοι για να μεταναστεύσουν στις ΗΠΑ (Ρουμπάνης, Μανιάς), άλλοι για να συνεχίσουν τις σπουδές τους (Παπαδήμας), ενώ Στεφανίδης, ο «κούκλος» όπως τον αποκαλούσαν, για να αγωνιστεί στην Ιταλία, στην ιστορική Ολύμπια Μιλάνο. Έπαιξε στην γειτονική χώρα για δύο χρόνια (1955-57) και δεν συνέχισε γιατί από την Ιταλική Ομοσπονδία απαγορεύτηκε η συμμετοχή των ξένων στις εγχώριες διοργανώσεις.

ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΣΑΣ

Η τελευταία σελίδα της έκδοσης είναι ανοιχτή για όλους εσάς τους αναγνώστες και μέλη του Συλλόγου. Στείλτε το μήνυμά σας, προκειμένου να επικοινωνήσετε με παλιούς συμπαίκτες, αντιπάλους και φίλους ή απλώς για να πείτε τη γνώμη σας.

Είναι πολύ σημαντικό για όλους μας, σε αυτήν τη δύσκολη εποχή που περνάμε, να μπορέσουμε να μείνουμε σε επαφή.

Μπορείτε να στέλνετε τις επιστολές και τα μηνύματά σας στη διεύθυνση:

ΟΑΚΑ, Λ. Κηφισίας 37, Μαρούσι 151 23 ή στο email basketspake@gmail.com.